



گفتگوی همگانی

نویسنده: رابین پنمن

پژوهشگر مستقل، استرالیا

تعریف

آنگاه که از گفتگو سخن به میان می آید، شکل ویژه ای از ارتباط بین شخصی میان افرادی که رابطه شخصی یا نزدیکی با هم داشته در اندیشه می نشیند. هنگامی که اصطلاح «گفتگوی همگانی» به کار می رود، اشاره بر آن دارد که بستر گفتگو از حوزه خصوصی به عمومی تغییر یافته است و به طور ویژه به بسترهای تصمیم گیری عمومی یا حل کشمکش تغییر می یابد. گفتگوی همگانی زمانی رخ می دهد که شهروندان با اشتیاق به ارتباط با دیگر شهروندان پرداخته و به دیدگاه های آنان فارغ از تفاوت ها گوش سپرده و با همکاری هم تلاش نموده تا به درک تفاوت ها و ناسازگاری ها نائل گردند.

چه کسانی با این اصطلاح سرو کار دارند؟

اصطلاح گفتگوی همگانی در حوزه گسترده ای از رشته ها شامل ارتباطات، سیاست همگانی، کارهای اجتماعی، علوم، عدالت

اجتماعی و کنشگری، و توسعه نهادی مورد بهره برداری قرار می گیرد. با این حال، از آنجایی که این اصطلاح در شاخه های گوناگونی به کار می رود، یک سازش جهانی بر ویژگی های تعیین کننده گفتگوی همگانی وجود ندارد. به علاوه، خارج از حوزه ارتباطات غالباً توجه کمتری نسبت به فعالیت های ارتباطی ویژه ای که بهترین تناسب با گفتگوی همگانی را داشته باشد به چشم نمی خورد. نیاز به گفتگوی همگانی برای کنشگران اهمیت بالایی در شرایط خصومت، رویارویی و جنگی دارد، یعنی جایی که این امید وجود دارد که تغییر شکل ارتباط باعث بهبود کیفیت فعالیت های مشارکتی عمومی گردد. علاوه بر این، گفتگوی همگانی در بسترهایی که مردم سالاری مشارکتی مورد حمایت قرار گرفته به کار گرفته می شود. در چنین بسترهایی، اصطلاح گفتگو غالباً معادل سنجش پنداشته می شود. با این حال اصطلاحات مزبور به یک معنا نیستند: در بهترین حالت ممکن، سنجش - سنجش فعال مزایا و معایب برای گزینش های رفتار- می تواند فعالیت ویژه تری نسبت به گفتگوی همگانی به حساب آید.

ارتباط با گفتگوی بین فرهنگی



Center for Intercultural Dialogue Key Concepts in Intercultural Dialogue

مفاهیم کلیدی در گفتگوی بین فرهنگی

اسپانو، اس. (2011). گفتگوی همگانی و مردم سالاری مشارکتی: طرح جامعه کوبرتینو. کرسکیل، ان جی: انتشارات همپتون.

ائتلاف ملی برای مرکز منابع گفتگو و سنجش: www.ncdd.org/rc

گفتگوی بین فرهنگی در بیشتر موارد در بسترهای همگانی رخ می دهد و بدین ترتیب چیزی بیش از شکلی ویژه از گفتگوی همگانی یا به عبارتی دیگر نمونه ای که در میان اعضای فرهنگ های گوناگون رخ داده به حساب نمی آید.

آنچه می ماند

مترجم: رامین حاجیان فرد

لازم است که اندیشمندان شاخه های گوناگون به ویژه جایی که ارتباطاتی بین فعالیت های گفتگویی، مردم سالاری مشارکتی و تغییرات اجتماعی وجود داشته تشریک مساعی بیشتری بر روی گفتگوی عمومی داشته باشند. توجه ویژه ای می تواند در راستای گسترش عملی و نظری ویژگی های مشخصی از فعالیت های مرتبط با گفتگوی عمومی همچون کیفیات شنیدن و گفتگوی رسمی صورت پذیرد. علاوه بر این نیاز است تا ملاحظات قابل توجهی در باب امکانات و موانع موجود بر سر راه به کارگیری رسانه ها در گسترش گفتگوی همگانی صورت گیرد.

منابع

اسکویار، ا.، (2011). گفتگوی همگانی و سنجش: چشم انداز ارتباط برای اشتغال عمومی فعالان. ادینبورگ: ادینبورگ یلتان- بیکنز برای اشتغال عمومی.